

BENA MIO

DALIA

G. P. S. - niai

Chiemingo lietuvių sienin. laikraštis.

Nr. 8 /20/.

Chiemingas, 1946. II. 25.

II metai.

BRANGŪS SKAITYTOJAI !

Staigus ir netikėtas karinės vadovybės sprendimas mus iškeldinti iš Mittenwaldo jau įgyvendintas, ir, štai, mes atsidūrėme kaž kur Chieminge į Unros globą. Nors dar pastoviai, kaip sakoma, ir neišsikūrėme bei nesusitvarkėme, tačiau norėdami išlaikyti savo ankstyvesnį nusistatymą - sienlaikraštį išleisti kiekvieną savaitę - ir dabar mėginame jį tęsti. Mūsų sienlaikraščio vardas pasilieka tas pats ir yra Mittenwalde leisto sienlaikraščio tęsinys. Šis numeris turėjo pasirodyti praėjusį šeštadienį, bet dėl persikėlimo išeina šiek tiek pavėluotai. Visus kviečiame ir toliau bendradarbiauti, kad mūsų sienlaikraštis ir skurdesnėse sąlygose ne tik nesumenkėtų, bet nuolat tobulėtų.

"B.D." Redakcija.

Tradiciiniu bendro gyvenimo ir pareigos keliu.

Bendras gyvenimas, jo teikiami džiaugsmas ir vargai suriša vieningais ryšiais visus ir šitie ryšiai nenutrūksta net tada, kai tenka skirtis ar išsiblaškyti į įvairias puses. Šią tiesą geriausiai žino visi mūsų kolonija ir kiekvienas mūsų paskirai. Juk mes susibūrėme į iš Vokietijos išvykstančių svetimšalių aprūpinimo koloniją po įvairių iš gyvenimų ir savo atskirus rūpesčius, kurie po ilgų itempto darbo mėnesių išsilygino, kaž kaip išblėso ^{pamiršome} ir mes susigyvenome taip, jog kiekvieno rūpestis ir vargas tapo bendru visiems ir visų rūpesčiai pasidarė mūsų kiekvieno paskiru rūpesčiu; o visų džiaugsmas - kiekvieno paskiru džiaugsmu. Mes išgyvenome darbo, bet kartu ir gero materialinio aprūpinimo laikotarpį. Bet nežiūrint viso tatau, mes išmokome organizuoto, tiesiog pavyzdingo, tvarkymosi. Juk mes, būdami išimtinoj amerikų kariuomenės globojamoje padėtyje, tapome pavyzdžiu visiems kitiems, mes sukūrėme bendruomenę, kuri eina pirmose pavyzdingųjų darbininkų eilėse. Mes tapome tuo būdu vienetu, kuris nedings taip greitai užmarštyje, nes mūsų atliktas darbas ir pareigingumas, kurį sugebėjome parodyti užsieniečiams liudija tai, kad mumyse glūdi nepakeičiamos vertybės, kaip pavyzdingų organizatorių ir darbsčių, sąžiningų darbininkų. Mūsų gyvenimas dabar staiga pasikeitė: kaip mes toliau būsime traktuojami, kaip žiūrės į mus naujieji globėjai, ko jie iš mūsų reikalaus ir kaip jie mus tvarkys - nežinome. Iš vieno globėjų rankų perėjome į kitas, gavome kitus viršininkus, kurie, gal būt, dar nė nežino, ką mes esame sugebėję padaryti ir ką esame padarę. Štai klausimai, kurie mums šiandien neduoda ramybės ir mes laukiame greito į juos atsakymo. Taip galvodami mes esame teisūs. Tiesa yra mūsų pusėje, jei šiandien mes jaučiamės nuskriausti gavę tokias pragyvenimo sąlygas. Taip, mes esame dabar teisūs, bet, štai, ką mes, kaip organizuotas ir pavyzdingas vienetas dabar privalome daryti: mes ir toliau turime tęsti to pavyzdingo, darbštaus ir tvarkingo vienetą gyvenimą. Kitaip sakant, mes ir toliau privalome nešti pavyzdį kitiems ir tuo įrodyti, jog iki šio laiko pagirtinas mūsų laikymasis, organizuotumas ir tarpusavio geras sugyvenimas nebuvo pripuolamas, nebuvo gerų gyvenimo sąlygų išdava, bet jis yra mums - lietuviams igimtas ir neatskiriamas ir niekuo niekuomet nepalaužiamas. Žinoma, tuo mes pasiimame nelengvas pareigas, bet mes privalome tą padaryti ir mes tą padarysime, nežiūrint kokios gyvenimo apystovos mums stos skersai kelią; nežiūrint koks vargas ir rūpesčiai mus ištiks. Visa tatau yra tapę mūsų garbės dalyku ir mes tą garbę išlaikysime kur bebūtume ir ką dirbtume. Taigi, šiose gyvenimo sąlygose mes turime parodyti štai ką:

1. Būkime visada ir visur tvarkingi;
2. Palaikykime patalpose, koridoriuose ir aplinkiniame rajone švartą;
3. Nesileiskime į kivirčus su anksčiau čia gyvenusiais žmonėmis, bet ir nenusileiskime jų nepagrįstiems reikalavimams, jei tokie pasitaikytų;
4. Mes tebeturime savo vadovybę, todėl visais neaiškiais reikalais kreipkimės į ją ir pasitikėkime ja;
5. Su buvusiais mūsų ankstyvesnio gyvenimo bendradarbiais - latviais ir estais, kur ir kokiose apylostose juos susitiktume, likime visada nuoširdūs ir draugiški. Juk ne veltui mes esame pasiekę tokio latvių įvertinimo, kad jie patys sakosi esą sužavėti mumis. Mes turime šią nuomonę ir toliau apie save išlaikyti;
6. Dėl smulkių reikalėlių kartais aščiau pasikalbėdami vienas su kitu ar šiek tiek apsiptykdami, tuojau pat stengkimės šį nesklandumą likviduoti ir tarpusavyj niekada nesikivirčyti;
7. Visus šiuos egzaminus mes jau esame labai gerai išlaikę, todėl neleiskime jų rezultatams dingti ir žūti kasdienybėje;
8. Mes buvome pavyzdingi amerikonių armijos žinioje dirbdami, tą pavyzdį turime išlaikyti ir toliau. To reikalauja mūsų lietuviška garbė ir lietuviška prigimtis. Visa tatau mes darome mūsų brangios Tėvynės Lietuvos labui, o Dievas tikrai mūsų neapleis ir mūsų nepamirš.

V-kas.

ŠIS TAS IŠ LIETUVOS.

Šiomet Lietuvoje žiema - gana šalta. Prieš 2-3 savaites ten buvo 30 ir dar daugiau laipsnių šalčio. Partizaninis veikimas šiek tiek susilpnėjęs, tačiau tebevyksta. Bolševikai dėl tos veiklos nemažai nukenčia ir todėl griebiasi gana kraštutinių priemonių: tas vietas, kuriose partizanai aktyviau pasireiškia, visiškai ištuština viet. lietuvius areštuodami ir ištremdami Rusijos gilumon. Tokiomis dėl partizanų veikimo ištuštintomis vietovėmis minimi Josvainiai bei Ramygala.

Ūkininkams palikta iki 20 ha žemės, o kita nacionalizuota. Iš nacionalizuotų žemių kai kur sudarinėjami valstybiniai ūkiai-kolchozai. Tokių esą jau keliolika, o stambiausias iš jų esąs prie Panevėžio. Galvijų - maža, o arklių kai kur tesimato visiškai ne daug, ir kai kas žemę apdirba karvėmis.

Darbininkai uždirba ne daug, o maisto spekuliacinės kainos labai aukštos / sviesto-350 rublių 1 kg./ .Gi, pagal korteles duodama mažai ir ne visus produktus galima gauti. Tarnautojas algą gauna pakenčiamą tik pagal popierinius atsiskaitymus, o praktiškai ji yra taip pat visai menka, nes labai daug atskaitoma įvairioms paskoloms ir pnš. reikams / iš 250 rublių algos tegauna maždaug 80-100 rublių/. Rūbai esą pigūs, nes raudonarmiečiai, atvažiuoją iš užimtos Vokietijos zonos, atsi-veža daug prisiplėžtų drabužių ir juos pigiai išpardavinėja.

Į Lietuvą yra gražinta kai kurie 1941 metais išvežtieji. Jiems leidžiama laisvai apsigyventi. Anksčiau grįžę ir pabėgėlių iš Vokietijos. Dabar tokių nepasitaiko, o ten girdėti, kad tokius tiesiog veža "dərbams" į kitas SSSR respublikas.

Iš labiau nukentėjusių miestų minimi: Raseiniai, Biržai, Marijampolė, Joniškis, Kybartai ir keletas mažesnių.

Važinėti laisvai neleidžiama. Norint naudotis kokia nors susisiekimo priemone: auto, geležinkeliu ar pnš., reikia gauti leidimą, kurį išduoda NKVD. Už važinėjimą be leidimo baudžiama 2 mėn. kalėjimo.

/B.D./

PAVASARIO VAKARĄ.

Kuomet sprogsta medžių pumpurai
Ir kai skleidžiasi pirmi laukų žiedai,
O, tuomet mylėt, gyvent ir džiaugtis
Tu, širdie, norėtum amžinai.

Kai alejoje pražydo baltos ievos,
Kuomet sviro ten kaštonų kekės vakare,
Juk, tuomet žadėjai tu gyventi
Visą amžių su manim drauge?...

/ V.V./

""

Kaukių baliuje ypač grandiozišką pasisekimo markę turėjo
mūsų Džordžas...

""""

NUO MITTENWALDO IKI CHIEMINGO.

Išeik Adomai iš rojaus,
Pažink procią artojaus!
Lašinių duok gerą šmotą,
Gausi dangų viečną zoplotą

Taip, taip!.. Nekoki buvo laikai! Būdavo, atsikėles anksti rytą, maždaug pusę valandos prieš pietus, išsiriti laukan, patrauki nosin Karwendelio atmosferos ir surieti ją į baranką: "Truputi drėgnoka ir šalta, po velnių!"

Pavaikščiojęs atsisėdi valgykloj prie inteligentų stalo; žvilgsnis išdidus - siekias prie šinkuojamo langelio stovinčių padavėjų blauzdas; sudedi koją ant kojos ir užsirūkęs amerikonišką murmi: "Po perkūnais, lauk visą dieną, kol atneš." Paskui paleidęs porą tvirtų replikų padavėjai gauni savo normą. Akys išsiskečia, smakrai sudreba ir lyg įjaunamas ožys pradedi šaukti:

-Ka, ir vėl konservai! Och, mano skilvys!..

Supykęs iki pasiutimo pastumi lėkštę ir parado žingsniu išeini. Visą kitą dienos dalį guli lovoj ir keikies, kad nēr kas veikt, nors žemėn lysk. Tada ateina toks "simpatiškas" tipas ir praneša: -Ryt į sargybą. Vėl, žinote, pikta. Tik užvakar buvai ir vėl eik. Kareivis aš gal, ar ką?! Kaip šuo-sargyba ir sargyba be galo...

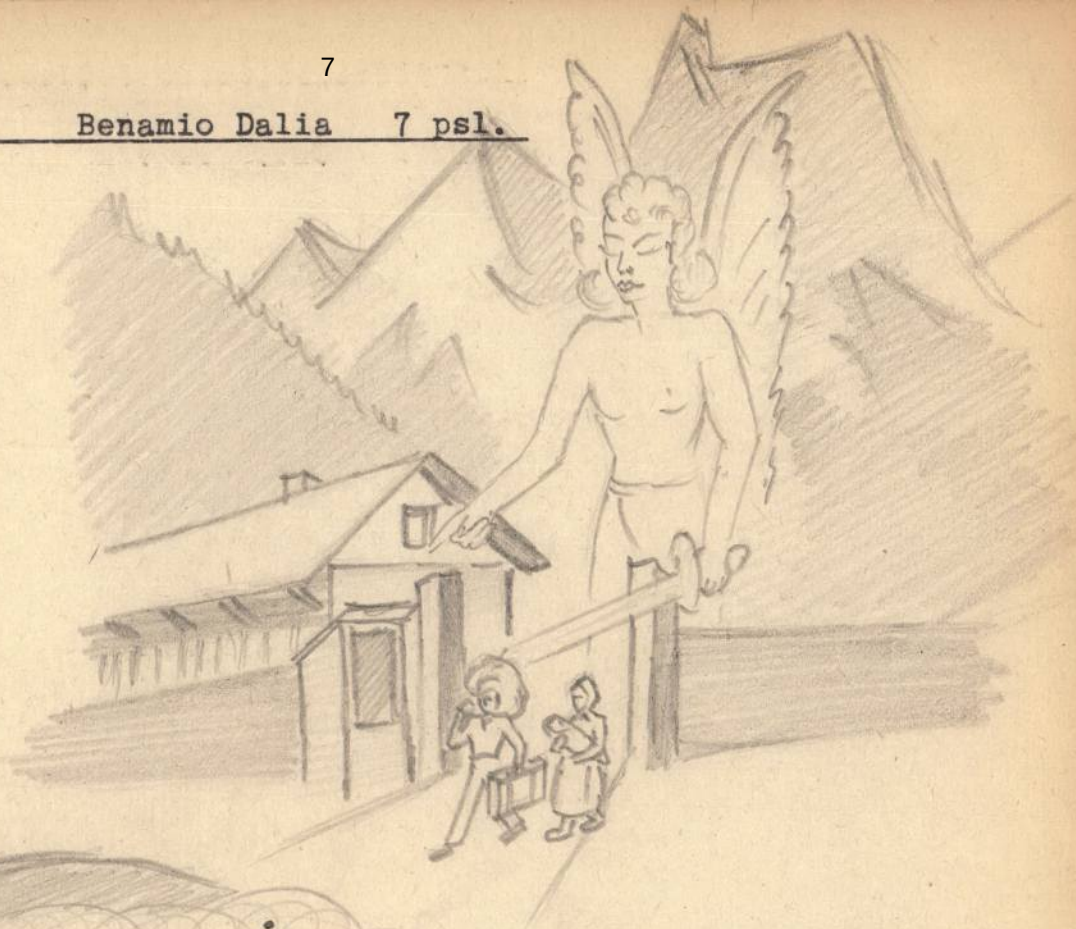
Susirūpino Visagalis iš aukštybių žiūrėdamas į taip vargstančių žmones. Užsivilko generolišką švarką ir pasiuntęs motorizuotus cherubinus liepė juos išvežti iš nelaimių žemės, iš vergijos namų ir patalpinti į geriausios rūšies kurortą.

Buvo padaryta viskas, kas tik buvo galima. Nuskriaustieji buvo pervežti vežimais, pakinkytais geležiniais arkliais. Šita kelionė, žinote, savaime suprantama, buvo lengva ir maloni, neskaityt kai kurių sutrikimų: vienas pametė pečiuko, kuriuo šildė savo "vežimą", kamina ir vos, vos nesušalo; kitur, užšalus durims, vos neužtroško nuo dūmų; vėl kitur nuo per karšto pečiuko kai kam iššoko ant rankų puslės ir pnš. Bet šiaip, kelionė pasisekė gerai, nes visi sveiki ir gyvi išlaisvintieji pagaliau pasiekė Traunšteina. Čia cherubinas visus perdavė Ūnrai, nes jo nuomone, tik ji tuos vargšus gali tinkamai suprasti ir kaip reikiant globoti.

-Kur dabar mus vešite?-klausia pirmąjį pasitaikiusį pareigūną.

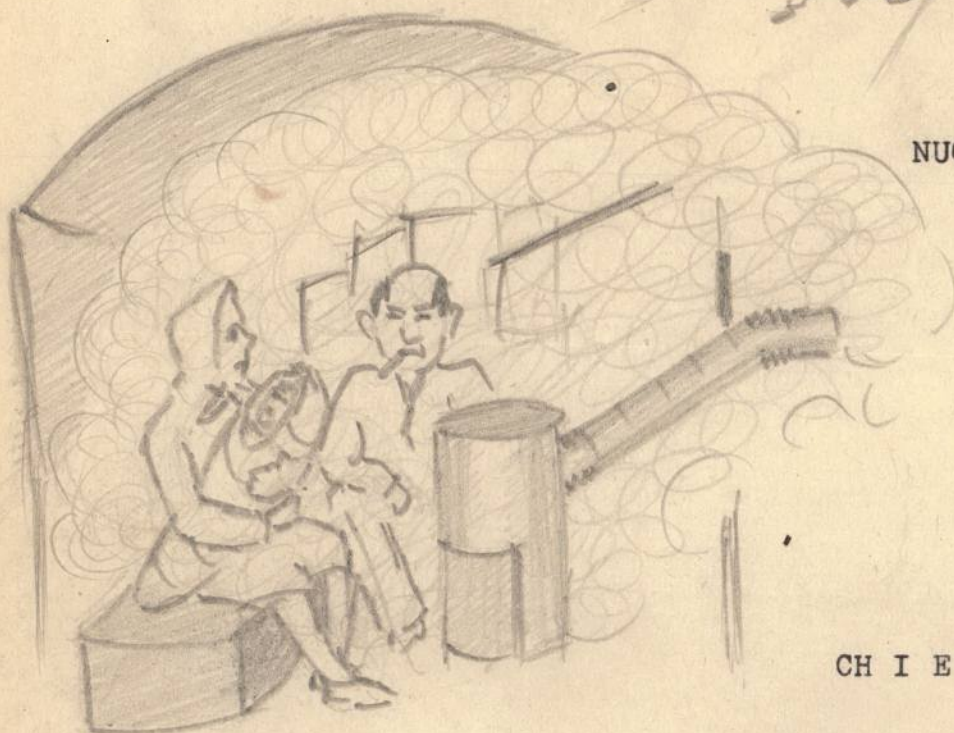
-Žinote, į labai gražią vietą, prie ežero...

-O ten patalpos geros?-vėl teiraujasi laimingieji.

NUO MITTENWALDO

IKI

CH I E M I N G O

Čia yra paveikslo, kuri nuplėšė ir sudraske jugoslavų policininkas, kopija.

-Taip sakant, barakai, bet labai geri...vietos daug...

Ko gi, laukti. Tuo j visi sujunda, ir mašina po mašinos pradeda slinkti Chiemingo link. Tiesa, čia tikras kurortas: ir ežeras, ir tyras oras... Barakai taip pat nebiaurūs... Nesvarbu, kad kai kuriuos kambariuos nėra langų arba lyja kiaurai pro lubas, bet, žinote, čia žmogus nuo visko laisvas: ir nuo sargybos ir nuo tarnybos virtuvėje ar, galas žino, kur... ir nuo sunkių minčių, kur dėti gaunamus konservus, vokiškas cigaretes arba džiuščiančią spintoje bulką. O gal ateityje ir dar pagerės...

ŠEIVOKAS;

K A R W E N D E L

M A R G O ir K I K I sveikina visus savo kolegas, persikėlusius į naujas patalpas ir naują gyv. vietą, ir linki laimingo gyvenimo ir ištvermės!

"Karwendel" redakcija yra gavusi jai adresuotą paklausimą šitokio turinio:

"Latvis F. šandien /II.24./ pranešė, kad kai kurie latviai yra gavę rekomendacinius pažymėjimus iš ltn. Skot /Skat/, o lietuviai nė vienas jokių rekomendacijų ir pažymėjimų, kad buvo atleisti iš darbo, nėra gavę, nors lietuvių atstovas dar prieš 16 vasario buvo pranešęs, jog atestacijas gausime."

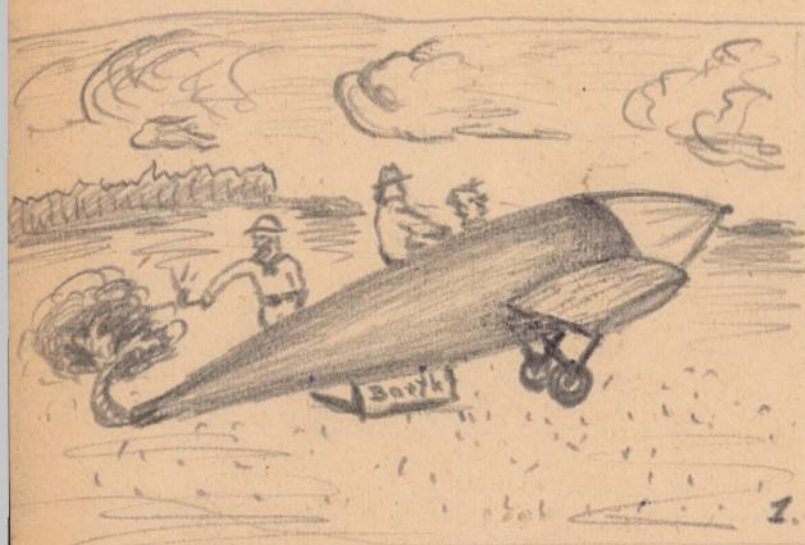
Paklausėjas prašo "Karwendel" paskelbti tikrą rekomendacijų ir pažymėjimų padėtį.

Kadangi laiškas buvo adresuotas "Karwendel", bet ne "Benamio Daliai", todėl ir atsakymą talpiname "Karwendel" skiltyje, bet pridėdami pastabą, jog atsakymas yra rimto pobūdžio ir kaip toki jį reikia suprasti.

Dėl rekomendacijų ir pažymėjimų iš vadovaujančių mūsų kolonijai asmenų buvo gautas šitoks atsakymas-pasiaiškinimas: "Iš ltn. Scot rekomendacijas gali turėti viena kita latvė /ne latvis/, o kokiu keliu ir

už ką jos gavo, supaisyti sunku. Mums visiems rekomendacijos yra išrašytos ir dar gerokai prieš vasario 16 buvo įteiktos buv. mūsų komendantui ltn. Ralston pasirašyti. Jis pats net raštu buvo davęs pažadą atvykti į mūsų Nepriklausomybės Šventės minėjimą ir ta proga įteikti visiems rekomendacijas, bet prieš pat 16 vasario jis buvo perkeltas į naują tarnybos vietą ir dėl to negalėjo savo pažado ištesėti. Šiuo momentu jo tikras adresas dar negautas, bet artimiausiu laiku tikimasi gauti ir tuojau vienas asmuo bus pasiųstas atgabenti tas rekomendacijas. Labai svarbus dalykas yra iš darbo atleidimo pažymėjimai. Tuo reikalu bus pagaminti atitinkami blankai, užpildyti ir nugabenti į Mittenwaldą ltn. Faley /Fely/ juos pasirašyti. Ir tatai bus padaryta artimiausiu laiku. "Karwendel" redakcija tikisi patenkinusi aukščiau minėtų reikalu susirupinusius kolonijos gyventojus. "Benamio Dalios" ir "Karwendel" redakcija ir ateityje mielai atsakinės į visus užklausim.

M A R G O I R K I K I

Banditai atomą su dėže pagrobę,
Plius dar Kiki, Margo kartu ten pakrovę
Ir prikišę ugnį uodegoj prie knato
Šovė su lektuvu aukščiau Ararato.

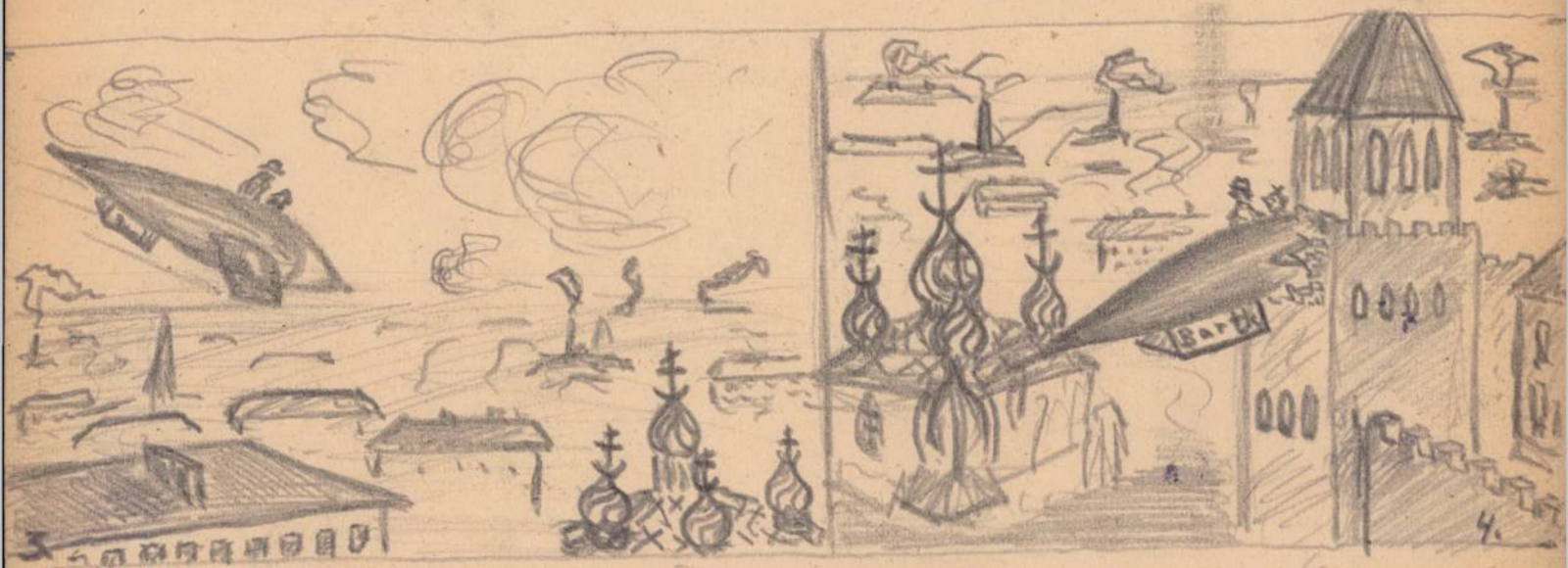
Padangių aukštybėj sako Kiki Margui:
"Šita dėžė yra, juk, iš Mittenwaldo.
Paktinai, ją ponas vis toksai dabojo
Ne kartą gyvybę už ją jis aukojo."

"Karwendel" praneša, kad mūsų sporto klubas "Viltis" visą savo veiklą perleido aktyviausiai savo sekcijai "Velnio Abrozėlis". Ši sekcija jau visoje pilnumoje suspėjo pasireikšti ir naujose gyvenimo sąlygose. Šios sporto šakos aktyvistai verbuoja narius iš visų gyventojų sluoksnių: moteriškių, merginų, bernelių, tik kaž kodėl pamiršo mažamečius vaikus. "Karwendel" spėja, kad kortožninkai tyčia vengia mažamečių bijodami jų konkurencijos ir bijodami būti aploštais.

"Karwendel" sekmadienį audros metu buvo davęs aliarmo signalą gelbėti keturis didvyrius, išplaukusius į siuntantį Chiemen ežerą ieškoti noglos smerties. Juos išgelbėjo dviejų fejų pasirodymas to ežero pakrantėje. "Karwendel" šioms fejoms ruošia specialią padėkos dovaną ir "Žustančiųjų Gelbėjimo Ordiną".

"Karwendel" praneša, kad kai kurios nepaprastai cnatlyvos lietuvaitės išvystė nepaprastai aktyvią flirto veiklą su šio lagerio poli-

N U O T Y K I A I .

Štai, raktą patraukė ir prigeso knatas;
Žiūrėki, drauguži, ar ne Maskva matos:
Cerkvių šviesūs bokštai saulėj mirguliuoja,
O Kiki širdelė į kulnis važiuoja...

Į Ivano bokštą lenda jie pro langą,
/Atomą, gi, saugo patsiponas Margo/.

Sakyk, mielas Kiki, ka čia pamatysim

Ir kaip mes iš bėdos išlysim?

/Žodžiai - Miko, piešiniai - Mauso./

Dabartinių mūsų gyv. patalpų I bloke yra toks kambarys, pro kurio lubas kiaurai lyja.../Plikas faktas./

"Karwendel" išrado apsisaugojimui specialią lovą...

""

cistais ir su jais užsidarę virtuvėje kaž kokias baikas išdarinėjo, o po to graudžiai apsiverkė... Dėl ašarų "Karwendel" šitoms lietuvaitėms reiškia užuojautą, o už lietuvaikių vardo teršimą joms siūlo tų pačių policistų valkiojamą bizūną...

""

Šio mėn. 24 dienos vakare "Karwendel" buvo pasiuntęs specialų korespondentą - šnipuką į Chiemingę vykusį kaukių balių, kuriame mūsų kavalieriai turėjo didžiausią pasisekimą ir išgijo visų vokiečiai simpatijas, nes jie turėjo amerikoniškų cigarečių, šokolado bei kramtomos gumos. Dėl šių brangenybių vokiečiai lipė prie mūsų jaunikačių. Ypač grandiozišką pasisekimo markę turėjo mūsų Džordžas šokdamas su pusnuoge, tik tamsiu šydu apsisupusia feja. Iš pradžių šitoji feja dėvėjo ant didžiulio lanko ištemptą krinoliną, kuris kaip pūkas išsiskleidė nuo Džordžo elektros, o lankas dešimtyje vietų sulūžo į šipulius. Šaknelė, gi, viliojo vokiečius rodydamas joms šokolado plytelę, o kriaučius, kaip džentelmenas, net švarką ir kitus aprangos atributus pamiršo prie staliuko dėl dangiškos gražuolės... Taigi, mūsų lordai pademonstravo visoje pilnumoje savo charakterį lankstydamiesi gryniosios rasės atstovams. Kaip tik dabar "Karwendel" steigia specialų lordų klubą, į kurį bus priimti tik kaukių baliuje dalyvavę mūsų kavalieriai.

""

S P O R T A S .

Š.m. Šveicarijoje įvyksta Europos krepšinio pirmenybės, į kurias norėjo įsirašyti ir Lietuva, savo rinktinę sudarydama iš dabar pabėgime gyv. krepšininkų, tačiau Šveicarija su tuo nesutiko, nes ji, apskritai, Lietuvos, kaip atskiros valstybės, nepripažįsta ir su Sovietų prijungimu sutinka. Kiek teko girdėti, mūsų krepšininkai buvo gavę gerų pasiūlymų iš Prancūzijos, kad tik žaistų už juos, bet su jais nesutiko, o žada žaisti už tą valstybę, kuri sutiks paskelbti pasauliui, kad už ją žaidė lietuviai.

Lietuvių I komanda /Puzinauskai, Norkai ir kt./ Bavarijos krepšinio pirmenybėse tebepermauja ir atrodo, kad laimės pirmą vietą, nes, nugalėjusi nesenai latvius, daugiau stipresnių priešų neturi.

""